Қасам ба Худо, - Иншоаллоҳ - ҳар гоҳ савганд ёд кунам, баъдан чизе беҳтар аз онро бубинам, ҳатман кафораи қасамро медиҳам ва он чизеро анҷом медиҳам, ки беҳтар аст

Аз Абумӯсои Ашъарӣ (разияллоҳу анҳу) ривоят аст, ки гуфт: Бо гурӯҳе аз ашъариён (аз қабилаи Ашъарӣ) назди Паёмбари Худо (саллаллоҳу алайҳи ва саллам) рафтем, то аз ӯ дархости маркаб (василаи сафар) намоем. Ӯ фармуд: "Қасам ба Аллоҳ, чизе надорам, ки шуморо савор кунам (ё ба шумо диҳам)." Пас аз муддате, барои Паёмбар (саллаллоҳу алайҳи ва саллам) чанд шутур оварданд, барои мо се шутур доданд. Ҳангоме ки мо ба роҳ афтодем, баъзе аз мо ба ҳамдигар гуфтанд: "Худо бар мо баракат надиҳад! Мо назди Расули Худо омадем, ки ӯ ба мо маркаб диҳад, ӯ қасам хӯрд, ки моро маркаб намедиҳад, аммо моро маркаб дод." Абумӯсо мегӯяд: Мо дубора назди Паёмбар рафтем ва инро ба ӯ гуфтем. Ӯ фармуд: "Ман набудам, ки шуморо савор кардам, балки Аллоҳ буд, ки шуморо савор кард. Қасам ба Худо, - Иншоаллоҳ - ҳар гоҳ савганд ёд кунам, баъдан чизе беҳтар аз онро бубинам, ҳатман кафораи қасамро медиҳам ва он чизеро анҷом медиҳам, ки беҳтар аст."

[Саҳеҳ] [متفق عليه]

Абумӯсои Ашъарӣ (разияллоҳу анҳу) хабар медиҳад, ки бо гурӯҳе аз қабилааш назди Расули Худо (саллаллоҳу алайҳи ва саллам) омаданд, то аз ӯ шутур (ё воситаи саворӣ) дархост кунанд, то бо он дар ҷиҳод ширкат кунанд. Паёмбар (саллаллоҳу алайҳи ва саллам) қасам хӯрд, ки онҳоро савор намекунад, зеро дар он лаҳза чизе надошт, ки онҳоро бар он савор кунад. Онҳо баргаштанд ва муддате пас аз он, се шутур барои Паёмбар (саллаллоҳу алайҳи ва саллам) оварда шуд. Ӯ онҳоро ба ҳамон гурӯҳ фиристод. Баъзеашон ба баъзеи дигар гуфтанд: "Худо дар ин шутурҳо барои мо баракат надиҳад, зеро Паёмбар (саллаллоҳу алайҳи ва саллам) қасам хӯрда буд, ки моро савор намекунад." Онҳо назди Паёмбар (саллаллоҳу алайҳи ва саллам) рафтанд ва масъалаи қасам ва савор кардани худро пурсиданд. Паёмбари Худо (саллаллоҳу алайҳи ва саллам) фармуд: "Он ки шуморо савор кард, Аллоҳ Таъоло буд, зеро Ӯ тавфиқ дод ва ризқро расонд. Ман танҳо сабаб будам, ки ин кор ба воситаи ман анҷом гирифт." Сипас Паёмбари Худо (саллаллоҳу алайҳи ва саллам) фармуд: «Қасам ба Аллоҳ — агар Аллоҳ хоҳад — ман ҳар гоҳ ба чизе савганд хӯрам, ки онро анҷом диҳам ё тарк кунам, баъдан бинам, ки кори дигаре беҳтар аст аз он чизе, ки савганд хӯрдаам, ман он кори беҳтарро анҷом медиҳам ва барои савгандам кафора медиҳам.»